

oreligge, ere for en stor Del en Slags Kasse-regnskaber. De indeholde, i alt Fald efter min Opfattelse, en hel Del extraordinære Udgifter paa det ordinære Budget. Naar det altsaa ligger i Indenrigsministerens Haand at fastsætte, hvilke Udvidelser der skulle ske i det kommende Aar og i den nærmeste Tid, er det givet, at ved disses Fastsættelse kunne Summerne fastsættes saa store, at der altid i dette Slags Kasseregnskab fremkommer Underbalance i Stedet for Overbalance, saa længe Regnskaberne over Haavnen ikke ere delte, hvad jeg anser for det Hensigtsmæssigste — det er muligt, jeg tager feil — i et Driftsregnskab, der slet og ret skulde indeholde Indtægter og Udgifter ved Driften, og dernæst en Opgjørelse af, hvad Aktiver og Passiver Haavnen eiede, og, om man vilde, et Regnskab over de ordinære og de extraordinære Udgifter, hvad der iøvrigt ogsaa nu findes, men ikke fuldstændigt. Naar man havde stillet et saadant Driftsregnskab op, vilde det være meget let at se, hvad det virkelige Overskud var, og derefter at tage sine Bestemmelser om, hvormeget der var Naad til at udføre af Forbedringer og Udvidelser i følgende Aar. Det forekommer mig virkelig, at denne Form er ganske simpel. Jeg er ikke ganske enig i de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), at der ikke var paabegyndt Arbejder, førend man havde Sikkerhed for, at Accisen blev bevilget. Der staar i Ministerens egen Udtalelse, at der er paabegyndt en stor Mængde Arbejder; der staar blandt Andet, at der er paabegyndt Arbejder, som skulle koste 400,000 Kroner o. s. v. Det forekommer mig, som sagt, at denne Bevisbyrde netop maatte paahvile dem, der have paabegyndt disse Arbejder, uden at være ganske sikre paa, at Accisen blev forlangt, og at det navnlig burde paalægges dem at bevise Nødvendigheden af, at man begyndte paa disse Arbejder, uden at dette Forhold med Accisen var ordnet. Jeg skal hertil knytte nogle Bemærkninger om den Naade, hvorpaa jeg ser paa Forholdene her i Kjøbenhavn. Det forekommer mig f. Ex. klart, at der er 4 Punkter, man maa trække frem, der i sig selv indbefatte Hovedfaktorerne for Betingelserne for, at en By, der ligger ved Havet, kan faae den Skibsfar. og den Rang og Stilling, man formener, der tilkommer den. Først og fremmest er der Byens Beliggenhed, og den er god for Kjøbenhavn. Dernæst er der Indseilingsforholdene, og i saa Henseende kan jeg meget godt gaa med til, at man gjør Indseilingsforholdene saa gode og lette, som sket er. For det Tredie er der Expeditionssforholdene; derved forstaaer jeg, hvad der falder ind under Klæring, Bolværker, hurtig Losning og Labning o. s. v., og endelig for det Fjerde Betalingsvilkåarerne. Naar disse 4 Punkter kunne opfyldes, saa er der ingen Tvivl om, at Byen vil blive ganske overordentlig besøgt af Skibe. Da

det nu imidlertid engang er saaledes her i Kjøbenhavn, at Haavnen ingen Eier har, eller eier sig selv — man kan bruge begge Udtryk — og den ikke alene eier sig selv, men skal af sine egne Indtægter frembringe de Summer, der medgaa til ordinære Arbejder og til Udvidelser og extraordinære Udgifter, saa kan det dog virkelig ikke benægtes, at disse 4 Poster, og navnlig de 3 sidste, staa i et relativt Forhold til huerandre. Naar nu en Havnebestyrelse lægger ganske særlig Vægt paa Indseilingsforholdene, saa kan det paa den ene Side være fuldt berettiget, men man maa heller ikke forglemme, at ved de Udgifter, der paahvyrdes ved Forbedringen af disse Indseilingsforhold, blive Betalingsvilkåarerne gjorte slettere, og jeg nærer virkelig Frygt for, at man, hvis man fortsætter med de hurtige Udvidelser, der have fundet Sted i de senere Aar, let vil faae Betalingsvilkåarene saa flette, at man derved vil skræmme Skibene bort fra Kjøbenhavn. Jeg tror altsaa, for at bruge et maritimt Udtryk, at, hvis man vilde stikke et Par Neb ind i disse Udvidelseshistorier, vilde man virkelig kunne fremlægge et Regnskab, der viste et passende aarligt Overskud, saaledes at man dels paa en rolig og ordiner Naade kunde udvikle Haavnen, saa at den blev svarende til Liden, og dels samtidig gjøre det muligt at nedsette nogle af de Afgifter, der hvile paa Skibene. Iøvrigt maatte jeg anse det for heldigt, om Forholdene i Liden kunde udvikle sig saaledes, at Haavnen virkelig fik en Eier. Jeg tror, at det vilde være en ganske anden Borgen for Udgifterne, naar den Eier, som selv skulde svare til Pengesassen, kunde disponere over, hvad der skulde gjøres, og hvad der ikke skulde gjøres. Som Forholdet er for Næblikket, staar Haavnen under et Slags Formynderskab, hvor Indenrigsministeriet er Formyndet. (Berg: Det er en Statshavn!). Det bliver bemærket, at det er en Statshavn, jeg paa staar bestemt nei, det er ingen Statshavn, det er heller ingen kommunal Haavn, men maasse Noget, der staar midt imellem. Jeg for min Part vilde som min personlige Anskuelse af Sagen langt foretrække, at det blev en kommunal Haavn, Andre ville maasse foretrække, at det blev en Statshavn, men det er ingen Statshavn. — Med Hensyn til min Afstemning om Accisens Bibeholdelse eller Ikke-Bibeholdelse har det virkelig glædet mig at høre, at der er Andre, der som jeg ere for en Bedligholdelse af Accisen i sin Helhed. Jeg udtaler nu som ved første Behandling, at jeg tror, at Accisen er en fornuftig og umærkelig Afgift, idet den falder paa Varer, og at man fremdeles skal beholde den. Naar der nu er Tale om kun at bevilge den for nogle Aar, er det atter idag min Mening, at man er nødsaget til at tage disse Aar for at give Ministeriet Tid til dels at fuldføre de en Gang paabegyndte Arbejder, dels til at omregulere disse